

Културни додатак

f 102 t G e

Нови живот „Скупљача перја”

Најзначајнији француски медији не штеде речи дивљења за филм Александра Петровића који је заблестао 1967. године у Кану и који ни пола века касније „нема ниједну бору”

Аутор: Ана Оташевић | петак, 17.11.2017. у 22:00

Сцена из филма „Скупљачи перја”

Ретко када филм домаћег аутора добије толико простора у медијима ван земље, а још ређе ако је снимљен пре пола века, као што је случај са „Скупљачима перја” Александра Петровића, који се ових дана приказује у Паризу и који ће наредних месеци кружити биоскопима широм Француске.

Поново је на великом платну захваљујући париској дистрибутерској кући Малавида, која је од предузећа Филм Way, наследника Авала филма, откупила рестаурирану копију филма.

Најзначајнији француски дневни и недељни листови, Монд, Либерасион, Нувел обс као и радио Франс, не штеде речи дивљења за филм који је први пут бљеснуо 1967. године на филмском фестивалу у Кану где је освојио Гран-при жирија и награду критике Фипресици.

У дугачком приказу филма насловљеном „Раскошни повратак захваљујући ‘Циганима’” Либерасион пише о „поетичном и натуралистичком остварењу”, о вештом и очаравајућем редитељском рукопису, о искреном погледу, без скретања и улешшавања, о „олуји осећања” која понесе гледаоца.

У једнако исцрпном тексту о Петровићевом филму, уз остварење „Ружичасти снови” чехословачког редитеља Душана Ханака из 1976. године, које се бави блиском темом, Монд пише о „великом филму” са „пазолинијевским акцентима” у коме свет Рома није романтизован и идеализован, док филмски магазин „Синемас” слави његову „слободу” у духу нових филмских тенденција „које су уздрмале филмску граматику шездесетих година”. Овај специјализовани магазин истиче харизму два главна интерпретатора – Бекима Фехмиуа и Оливере Вучо.

Водитељ емисије на Радио Франсу Гзавије Лерпер не крије одушевљење својим открићем Петровићевог филма: „Ово је чудесно, ако волите Кустуричине почетке обожаваћете овај филм. Чини се као да је Кустурица све узео од Александра Петровића. Реч је о урањању у весели, барокни, трагични, меланхолични свет Цигана”. И наставља да говори о смелој режији надреалног и поетичног филма „који апсолутно морате да откријете”. Лерпер подсећа да је француски редитељ Клод Лелуш, који је 1967. године био у канском жирију, био за то да Петровић добије Златну палму. „Рекли су му да је већ резервисана за Антонионија, а он им је рекао – ако је тако, повлачим се из жирија и крећем у дистрибуцију филма”.

– Филм „Скупљачи перја” је био одскочна даска. Отворио је пут не само Сашиној међународној каријери већ и југословенском филму. То је први филм у коме Цигани говоре свој језик и где глуме већином натуралцици, уз Бекима Фехмиуа, Бату Живојиновића, Оливеру Вучо – рекла је за „Политику” његова сестра Радмила Чворић, која је помогла да филм стигне до париског дистрибутера.

Она каже да су током фестивала у Кану сви говорили да ће „Скупљачи перја” да добију Златну палму, али је она ипак отишла Антонионијевог филму „Blow up”.

– У Кану је све политика, као и данас – каже Петровићева сестра, која живи у Паризу и бави се очувањем његове филмске баштине.

Почетна /

ПОВЕЗАНЕ ТЕМЕ

Филм

КУЛТУРА
Београд у новијем српском филму

КУЛТУРА
Сустрет два генија

КУЛТУРА
Дан у кући сиромашних људи

КУЛТУРА
Сценарио за филм „Дјеца Козаре” уздрмао национални конкурс

КУЛТУРА
Успомене које је потопила вода

КУЛТУРА
Једна блистава каријера

КУЛТУРА
Хвала онима у чијем сам памћењу и срцу остала

КУЛТУРА
О старости, младости и радости

КУЛТУРА
Преминуо Душан Ђоковић

КУЛТУРА
Брно: Демонстранти прекинули контроверзну Фрљићеву представу

СВЕТ
Мексико: Ухапшена супруга краља дроге Ел Менчоа

РЕГИОН
Према првим резултатима, ДПС води на локалним изборима у Црној Гори

ЕКОНОМИЈА
Руси купују само екстракласу јагода и грешања

ДРУШТВО
Спорна карта Европе у Аушвицу

ДРУШТВО
Земља на којој успевају грожђе и мир

КУЛТУРА

Захваљујући обновљеној филмској копији, до које се дошло сарадњом Југословенске кинотеке, Малавиде, породице и редитељке Ирене Билић, на чијем фестивалу у Паризу су дистрибутери први пут видели Петровићево дело, филм је ове године поново приказан на фестивалу у Кану, у оквиру програма „Кански класици“, а потом и на Фестивалу Лимијер у Лиону, посвећеном филмским класицима.

У темељној студији Властимира Судара „Портрет уметника као политичког дисидента – живот и дјело Александра Петровића“, коју је недавно објавио Филмски центар Србије, део је посвећен одјецима након тријумфа филма у Кану и негативним реакцијама које популарност доноси, о чему је у својим сећањима говорио сам Петровић.

Судар пише да су „Петровића поједини новинари у Југославији стално прозивали због пријема – односно журке – која је на Канском филмском фестивалу била организована за промоцију филма, тврдећи да једној социјалистичкој земљи не приличи да троши новац на такве догађаје. (...) Сличне примједбе су цветале: да је престижна награда у Кану заправо резултат љубавне афере коју је Беким Фехмиу – главна мушка улога – наводно имао са чланицом жирија и познатом америчком глумицом Ширли Меклејн; жалбе предузећа за чишћење београдских улица да су у филму представљени на погрешан начин; сличне притужбе је имао и један београдски професор теологије у односу на репрезентацију цркве, па је на крају подигнута и једна пропала оптужба за плагијат”.

Пола века касније, новинари и критичари се слажу да филм нема ниједну бору.

Коментари 1

Коментар...

Петар Ј акшић пре 6 месеци

У време Александра Петровића било је 11 регитрованих скупуљача перја у Банату.Цело Потамишје се белело од гусака,а гушчија јетра нишла је на Њујоршку трпезу.Не прихватам да је А.Петровић био психопата,али је јасно да му је социјалистички шињел био тесан,па је своју душевну тескубу изразио кроз бизарни живот ромских санкилота. у панонским маглинама несавршеног друштва, које је сањало да спава у топлој перини.На крају је никавац зачињен псовком дешифровао шта је редитељ хтео да каже.Аристократска ложа је одушевљено егалтирала,а санкилоти нису више имали ни за пикавце.Прешли су на откупљивње старог гвозђа.Данас у Банату нема гушчијих јата као што нема ни скупуљача перја.Штета што нема Аце да протутњи банатском преријом.

Одговори | Препоручујем 41

Једна блистава каријера

КУЛТУРА

Хвала онима у чијем сам памћењу и срцу остала

ХРОНИКА

Штете од рупа на путевима мере се десетинама милиона динара

ПОЛИТИКА

© Политика Online
Политика новине и
Магазини
Трг Политика 1, Београд,
Србија

Мени

Свет
Политика
Друштво
Погледи
Међу нама
Хроника
Економија
Култура
Културни додатак
Србија

Београд
Спорт
Регион
Мозаик
Потрошач
Магазин
ТВ ревија
Ризница
Тема недеље

Линкови

Претрага
Временска прогноза
Верски календар
Пријава на Билтен

Линкови

АРХИВА
ИМПРЕСУМ
О НАМА
КОНТАКТ
ПРЕТПЛАТА
ОГЛАШАВАЊЕ
ПРАВИЛА
КОРИШЋЕЊА
БИЗНИС КЛУБ